

عنوان مقاله:

پاسخ مورفولوژیکی گل نرگس به کمپوست سنبل آبی و هیومیک اسید

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

معصومه اکبریو - گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مهناز کریمی - گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

بهی جلیلی - گروه علوم خاک، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

هزینه زیاد، کمیابی و نگرانیهای زیست محیطی در مورد خسارت به معادن پیت ماس، باعث شده که محققین به دنبال جایگزین مناسبی برای این ماده باشند. سنبل آبی یکی از علف هرزهای مهاجم جهان است که در سالهای اخیر به عنوان تهدید جدی برای بیشتر تالاب های شمال کشور مطرح بوده است. به منظور استفاده از کمپوست سنبل آبی در تلفیق با هیومیک اسید در پرورش گل نرگس آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با ۴ تکرار اجرا شد. فاکتور اول کمپوست سنبل آبی (با نسبتهای ۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ درصد حجمی جایگزین با پیت ماس) و فاکتور دوم هیومیک اسید (۰، ۲۵۰، ۵۰۰ میلی گرم در لیتر) بود. پیت + پرلیت (با نسبت حجمی ۲ به ۱) به عنوان بستر شاهد استفاده شد. با توجه به نتایج بدست آمده برهمکنش کمپوست، هیومیک اسید و برهمکنش آنها بر بیشتر صفات مورد بررسی معنیدار بود. سریعترین زمان گلدهی در تیمار صفر ۲۵۰ + میلی گرم در لیتر هیومیک اسید ثبت گردید. بیشترین ارتفاع ساقه گلدهنده در کمپوست ۵۰۰ + ۵۰ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید مشاهده شد بیشترین اندازه طول برگ در کمپوست ۵۰۰ + ۷۵ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید مشاهده شد. بیشترین تعداد برگ در کمپوست ۲۵۰ + ۲۵ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید مشاهده شد. با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر استفاده از کمپوست سنبل آبی به همراه هیومیک اسید در بهبود صفات مورفولوژیک گل نرگس موثر واقع میشود.

کلمات کلیدی:

بستر کشت، سوخ، کود آلی، گیاهان زینتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327092>

